

Efézusi levél 1-6. Fejezet

Ephesians Chapter 1 - 16

Az eredeti szövegből lefordítva és modern nyelvre fordítva,
kommentárral ellátva.

François du Toit

Efézusi levél 1-6. Fejezet

1:1 Pál, aki Isten magával ragadó elhatározásának alkalmazásában áll, és akinek az a megbízatása, hogy Jézus Krisztust képviselje az efezusi szentek és minden Krisztus Jézusban hívő ember előtt.

1:2 Azzal a kegyelemmel és békességgel köszöntelek benneteket, amely Istentől, az Apától és az Úr Jézus Krisztustól származik.

1:3 Ünnepeljük Istent! Ő minden áldást, amivel a menny rendelkezik, ránk pazarolt Krisztusban.

1:4 Ő kapcsolt össze minket Krisztusban a világ bukása előtt. Isten rólunk alkotott elgondolása Jézus. Szeretetében mindig is tudta, hogy feddhetetlen ártatlanságban újra maga elé szemtől szembe fog állítani minket. (A bukás következményei teljesen megszűntek. Pál a **kataballo**1 szót használja, ami azt jelenti, hogy „elesik, alacsonyabb helyre kerül”, a themelios helyett, ami azt jelenti, hogy „alap” [lásd Ef 2:20]; így fordítva „a világ bukása”, a „világ alapítása” helyett. Az egész „Bukás” elszakadás volt az elménkben igazi identitásunktól, Elohim képmása és hasonlatossága hordozóiként. Évához hasonlóan mindannyiunkat megtévesztettek, hogy elhiggyünk egy hazugságot önmagunkról, ami az „Én-nem-vagyok-fa” gyümölcse. Mindannyian, mint a bárányok, eltévedtünk. [Ézs 53:6]) Isten Krisztusban talált ránk, mielőtt Ádám elvesztette volna minket. Feddhetetlen ártatlanságban jelenünk meg előtte. A **katenopion**2 szó a lehető legközelebbi közelségre, szemtől-szembe állásra utal. A Krisztusban való részesüléssel nem egy szerencsés sorsolás eredménye. A kálvinizmus hazudott neked. Nem is annak az eredménye, hogy „választottad” Jézust. Valami nem népszavazás által válik igazzá. Vagy a hitünk által. Ha kezdettől fogva sem volt igaz, akkor csak az időnk vesztegetjük azzal, hogy megpróbáljuk igaznak „hinni”. A hit akkor történik veled, amikor találkozol a jó hírrel. Isten cselekedeteiből vagyunk KRISZTUSBAN... (1Kor 1:30) Az „evangelikál teológia” elhagyja az emberiség KRISZTUSBAN való belefoglalásának jelentését, mielőtt azt az emberek megismerték vagy elhitték, ezért teljesen el is téveszti Jézus halálának, pokolra szállásának, feltámadásának és mennybemenetelének lényegét. Ez lényegtelenné tenné Jézust, és az emberi faj üdvösségét az intézményesített vallás által irányított saját sorsára szűkítené, pusztán szentimentális értéket tulajdonítva egy történelmi Jézusnak, aki meghalt és feltámadt. Azáltal, hogy teljesen Istenként és teljesen emberként meghalva a mi halálunkat, egyszer s mindenkorra (nem egy „kiválasztott kevesek” számára.), a halál ajtóvá vált, amelyen keresztül Jézus belép a poklunkba és a legmélyebb sötétségünkbe, valamint az elveszettség és magányosság érzésébe, amelyet a magunkról elhitt hazugságok miatt éreztünk - hogy diadalmasan kivezessen minket trófeaként és áthelyezzen szemtől szembe a mindenség Apjával. Ef 4:7-9 Lásd a Tükör Bibliát. Mindez akkor történt, amikor még halottak voltunk vétkeinkben és bűneinkben. Ef 2:5-6. Együtt-felemeltetve, együtt-feltámasztva, együtt-ülve az ő végrehajtó hatalmában [a jobbán]. Most pedig merengjétek el a Kolossze 3:1-3-on, és foglaljátok le gondolataitokat a tróntermi

valóságokkal.)

1:5 Ő a mi tervünk építésze. Szívének álma valósította meg a Krisztusban való nagykorúságunkat¹. (Az örökbefogadás itt nem azt jelenti, amit a mi nyugati társadalmunkban. Ez egy nagykorúvá válást jelent, mint a tipikus zsidó Barmitsva. Lásd Galata 4:1-6: „... és hogy megpecsételje fiúságunkat, az ő Fiának Szellem Abba Apánkat visszhangozza szívünkben.” Ez a **huiotézia**¹.)

1:6 Ünnepelni kell az Ő kegyelemtervét: Krisztusban nagyon¹ szeretetté és magasan értékeltté tett minket. A Fia iránti szeretete az Ő irántunk való szeretete. (Az evangélium nem arról szól, hogy elmondja az embereknek, mennyire elveszettek, hanem emlékezteti őket arra, mennyire szeretve vannak. Lásd Lukács 1:28 egyetlen másik használatát a szónak, χαριτώ charitoō¹.)

1:7 Mivel teljesen képviselve vagyunk őbenne, az ő vére a váltságdíj, amely biztosítja a megváltásunkat. Bűneink megbocsátása méri kegyelmének gazdagságát.

1:8 Ez a felénk tanúsított kegyelem olyan bölcsességet és értékünk megítélését közvetíti, amely teljesen felülmúl minden meghatározást.

1:9 A titok kiderült. Becsben tartott szerelmi álma most a szemünk előtt tárul fel.

1:10 Az idők teljességének üdvrendjében¹ minden Krisztusban csúcsosodik ki. Minden, ami a mennyben van, és minden, ami a földön van, megbékélt őbenne. Jézus a korszakok kiteljesedése². (Az **oikonomia**¹ szó fordítása közigazgatás. Az ανακεφαλαιωσασθαι az anakephalaiomai aorisztikus főnévi igeneve, amelynek két összetevője van, ana, felfelé és kephale, fej, ami egy olyan állapotra mutat, ahol nincs elkülönülés - a Forrásunkhoz való visszatérés. Az Aorist Infinitivus az ige által kifejezett cselekvést befejezett egységként mutatja be, amelynek van kezdete és vége. „Az egész emberi történelem Krisztusban teljeseedik ki. Minden, ami a mennyben vagy a földön létezik, őbenne találja meg tökéletességét és beteljesedését.” - Phillips. „Minden, ami a mennyben van, minden, ami a földön van, összegződik őbenne.” - Knox)

1:11 Így illeszkedünk bele Isten képébe: Krisztus a mi részünk mértéke, őbenne vagyunk, benne vagyunk kitalálva és meghatározva. Az isteni szándék mintája mutatkozik meg bennünk. Mindent, amit megvalósít, az ő szeretetének energiája és szándéka ihlet. (Lásd Róma 8:29 „Kezdetől fogva úgy alakított ki minket, hogy az ő mintaképének vázlatára pontosan beleillesszünk a fiúság és hasonlatosság formájába. Életünk eredeti és tervezett alakját az ő Fiában látjuk megőrizve. Ő az elsőszülött ugyanabból az anyagéből, amely felfedi genezisünket. Ő megerősíti, hogy Isten találmánya vagyunk.”)

1:12 Legelső kiváltságunk zsidóként a messiási remény dédelgetése volt. A Krisztusban való életünknek az volt a rendeltetése, hogy prófétai módon elősegítse

dicsőséges¹ tervének megünneplését az emberiséggel. (*doxa*¹, *szándék*, *vélemény*)

1:13 Most pedig ti, a pogányok is felfedeztétek magatokat, hogy ugyanúgy őbenne vagytok, miután tanúi voltatok Isten leleplezett² logikájának¹. Milyen izgalmas hír. Megváltásokat nyilvánosan bejelentették. Isten ígérétevel összhangban a Szent Szellem garanciát ad hitetek tényére, mint a pecsétgyűrű pecsétje, amely egy dokumentumot hitelesít. Őbenne vagytok. (Az Ige, *logosz*¹, *logoszból*, az igazság. Az *alethea*², az *a* + *lanthano*, azaz nem rejtett szóból származik.)

1:14 A Szent Szellem a mi kézzelfogható¹ kapcsolatunk ahhoz az örökséghez, amelyet kiváltottak és megőriztek számunkra. Ünnepeünk témája Isten dicsőséges terve az emberiség számára. (A *ἀρραβών*, *arrhabōn*¹, *garancia*, vagy *biztosíték* szó a héber ערבוך *arabon* szóból származik, ami azt jelenti, hogy befogni, mint két fél összefonódik azzal, hogy valamit kezességként és zálogként adnak. A zálog a teljes tranzakciót jelenti. A jogi dokumentum vagy a tulajdoni lap az ügylet teljes értékét képviseli. Mint a jegygyűrű, amely a szerelmi egyesülés teljességét képviseli.)

1:15 Biztos vagyok benne, hogy értékelni tudjátok, hogy a hitetek és a szeretetetek híre mennyire inspirál engem.

1:16 Annyira örülök nektek. A gondolataim és imáim tele vannak veletek.

1:17 Azt kívánom, hogy közvetlenül a forrásból merítsetek. Azt is, hogy Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Apja az ő Mestertervének¹ leleplezésével gyűjtsa meg bennetek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Szellemét. Vágyom rá, hogy a kinyilatkoztatás által megismerjétek azt, amit ő mindvégig tudott rólatok. (Az ő szándéka, *doxa*¹, *dicsőség*. Az *en epignosei auto* szavakkal Pál azt sugallja, hogy a forrásunkat Isten ismeretében találhatjuk meg - abban, amit ő tud. Lásd 1Kor 13:12 - úgy tudni, ahogyan mindig is ismertek minket.)

1:18 Imádkozom, hogy gondolataitokat elárassza a világosság és az ihletett belátás. Azért, hogy világosan képzeljétek el a szándékát, amikor őbenne ad nektek identitást, hogy megtudjátok, mennyire értékesek vagytok neki. Amit Isten a ti megváltott ártatlanságokban birtokol, az az ő kincse és örökségének dicsőséges trófeája. Isten része vagy. Ti vagytok az ő vagyonának összessége és az ő gazdagságának mértéke.

1:19 Imádkozom, hogy elárasszon benneteket a Krisztus befejezett művében rejlő fenséges hatalmának megértése. Ez idézi elő a hitetek² dinamikáját. (Az *eis*¹ előjárószo, a befejezésben elért pontról beszél. A *pisteuontas*² szó a *pisteuo* [biztosnak lenni; meggyőződni] jelen idejű részvétele az akkusatív esetben, amely egy olyan cselekvést ír le, amelyet a főige cselekvésével egyidejűleg gondolunk, ami ebben az esetben energeken, „amit ő cselekedett”... [lásd 20. v.], ami az *energeo*, *energizálni*; dinamikusan működni tökéletes időalakja. A Perfect Tense olyan cselekvést jelöl, amely a múltban

befejeződött, de amelynek hatásai a jelenben is folytatódnak. Pál olyan alapot kíván teremteni a hitünknek, amely meghaladja a hitre tett kísérleteinket.)

1:20 Meg akarod mérni Isten elméjét és izmait? Fontold meg, hogy milyen erőt szabadított fel Jézus Krisztusban, amikor feltámasztotta őt a halálból, és örökre a trónra ültette, mint végrehajtó hatalmát a mennyek birodalmában. Jézus Isten hatalmának jobbkeze. Őt az emberi kétségbeesés legmélyebb tömlöcéből emelte fel a mennyei boldogság legmagasabb régiójába. [Lásd Ef 2:5-6 és 4:8-9]

1:21 Végtelenül fölötte áll az uralkodás, a hatalom, a tekintély vagy a kormányok minden egyesített erejének. Ő minden névnel magasabb rendű, amelyet valaha is adhatnának bárkinek ebben a korban, vagy bármely korban, amely az örökkévaló jövőben még eljövendő.

1:22 Azt akarom, hogy ezt lássátok: mindezeket az erőket a lába alá vetette. Ő minden fej és váll fölé magasodik. Ő a fej.

1:23 Az Eklézsiá az ő teste. Lényének teljessége bennünk mindent mindenben betölt! Isten nem tudja már magát láthatóbbá tenni, vagy pontosabban megmutatni. (Az **Ekklesia** szó az **ek**-ből származik, amely mindig származást jelölő előjárószó, és a **klesia** a **kaleo** szóból, amely névvel, családnévvel azonosít; így az „egyház” az ő megváltott képe és hasonlatossága emberi formában.)

2:1 Képzeld el, hol talált ránk Isten. Egy alsóbbrendű életmód halálos csapdájában voltunk, állandóan az életünk mintaképeinek mércéje alatt éltünk. (A **bűn**, a **hamartia** szó, a **ha**, negatív vagy nélkül és a **meros**, rész vagy forma szóból, tehát a kiosztott részed nélkül vagy forma nélkül lenni, ami egy tájékozatlan, eltorzult, csődbe ment identitásra utal; a **meros** szó, a **morphe** szó törzse, mint a 2Korinthus 3:18-ban a metamorf, formával szó, ami a **hamartia** - forma nélkül - ellentéte. A **bűn** azt jelenti, hogy valaki az eredeti terrorajzzal való kapcsolat nélkül éli az életét, hogy elállítódott a viselkedése Isten eredeti harmóniájától. Lásd 5Mózes 32:18 „Ti elfelejtettétek a Sziklát, amely nemzett titeket, és elszakadtatok az Istentől, aki táncolt veletek!” A héber כחול **khul** azt is jelenti, hogy táncolni, mint a Bírák 21:21-ben.)

2:2 Mindannyian egy közös minta részesei voltunk, egy hatalmas, láthatatlan befolyás sodort minket magával, egy olyan szellem-energia, amely hitetlenségünkön keresztül mintegy fiakká fogadott minket az utasításaihoz.

2:3 Ez idő alatt mindannyiunk viselkedése elvetemült és megromlott volt. Tiltott vágyak zűrzavarában vergődve, az érzékek vágyaitól vezérelve, teljesen belefeledkezve az elmejátékok által uralt élet kifejezésébe. Olyan volt, mintha egy kiforgatott szenvedély nevelte volna az emberek globális fajtáját.

2:4 Mindezek egyike sem tudott elvonni Isten pazarló szeretetétől. Továbbra is pontosan ugyanolyan intenzitással szeretett minket.

2:5 Így mentett meg minket a kegyelem: miközben még a halál és közömbösség állapotában voltunk a tévelygéseinkben¹, Krisztussal együtt feléledtünk². Semmi saját részünk nem volt ebben. A kegyelem megszabadított³ minket egyszer s mindenkorra azoktól a hazugságoktól, amelyeket a teljesítmény-vezérelt rendszerben elhittünk magunkról, és most meghatározza⁴ hiteles identitásunkat. (A gyakran véteknek fordított szó, παράπτωμα **paraptoma**¹, eltérés; a para közeli és a pipto szóból, magasabb helyről alacsonyabbra ereszkedni; megállni, petomai, repülni. A magasság elvesztése az emberiség bukott gondolkodásmódjáról beszél. Kol 3:1-3. A συνεζωοποιήσεν **sunetzoopoesen**² [együtt megelevenített] ige aorisztikus aktív jelző, amely egy olyan cselekvést ír le, amely a múltban fejeződött be. A mondat, χάριτί ἐστε² σεσωσμένοι³ - szó szerint így fordítható: „Kegyelemből vagytok - miután üdvözültetek”. Az este⁴ ige az eimi, vagyok jelen idejű aktív jelzője - jelezve a lényed folyamatos állapotát, amely egy megállíthatatlan³ szabadságot ünnepel, amely a javadra történt. A **sesoosmenoi**³ ige, megszabadított; a Befejezett Passzív, amely egy olyan állapotot ír le, amely létezik, valaminek az eredményeként, ami korábban történt. A Befejezett Igeidő alap gondolata az, hogy egy cselekvés előrehaladása befejeződött, és a cselekvés eredményei tovább folytatódnak, teljes hatásukban. Más szóval, a cselekvés előrehaladása elérte a csúcspontját, és a befejezett eredmények már léteznek. Nem járultunk hozzá az üdvösségünkhöz. Isten Mesterterve az evangélium misztériumában bontakozott ki, amely kijelenti, hogy Krisztus halálában és feltámadásában közösen veszünk részt. Ez a kegyelem misztériuma, Isten Krisztusban nyilatkozta ki minket. Most már úgy ismerhetünk, ahogyan mindig is megismertek voltunk. 1Kor 13:12. Isten cselekedeteiből vagyunk mi Krisztusban. 1Kor 1:30. Isten látott minket Krisztusban, az ő halálában és feltámadásában mielőtt mi magunkat ott láttuk volna. Kr. e. 800-ban már kijelentette, hogy az emberiség Krisztussal együtt feltámadt. Ez az egyetlen írás az egész Ószövetségben, amely kifejezetten említi a harmadnapi feltámadást, és ez minket is magában foglal. „Két nap múlva feléleszt minket, a harmadik napon feltámaszt. Hóseás 6:2)

2:6 Az ő feltámadásában mi is benne vagyunk. Az ő mennybemenetelében is együtt vagyunk felemelve, hogy ugyanúgy jelen legyünk a mennyei birodalom tróntermében, ahol vele együtt ülünk az ő végrehajtó hatalmában. Teljes mértékben képviselve vagyunk Krisztus Jézusban. (Olyan sok időt vesztegettünk arra, hogy megpróbáljunk „oda” eljutni, jöllehet az „oda” ott van, ahol kezdettől fogva vagyunk. A Krisztusban való közös helyzetünk határoz meg bennünket. Ez már soha többé nem lehet távoli cél, amit vallásos áhítattal vagy törekvéssel elérhetünk, hanem a közvetlen helyünk. Lásd Ef 4:8-10; Kol 3:1-3)

2:7 Képzeljétek el, hogy Isten most már az időtlen örökkévalóságon át képes felmutatni kegyelme gazdagságának trófeáját, amelyet kedvességében tanúsított

irántunk Krisztus Jézusban. A kereszt sikerének minden mértéket felülmúló bizonyítékát mutatja fel a kegyelem. (Az igazságosság egyetlen diadalmas cselekedetében Isten megmentett minket a „pincétől a padlásig”. Itt vagyunk most, Krisztusban kinyilatkoztatva, a boldogság lehető legmagasabb fokán. Az emberiség szomorú történelme nem tudta elterelni a figyelmet Isten pazarló szeretetéről.)

2:8 Az üdvösség nem a jó viselkedés jutalma. Ez egy kegyelmi dolog volt az elejétől a végéig. Neked nem volt benne részed. Még a hit ajándéka is egyszerűen az Ő hitét tükrözi. (Ismétlem, ahogy Pál az Ef 2:5-ben mondja: *χαριτί ἐστε σεσωσμένοι chariti este sesoosmenoi*, „Kegyelemből vagytok, mivel a hit ajándéka által megmenekültetek az olyan hazugságokból, melyek így kezdődnek: „Én nem vagyok...” A kegyelem felfedi, hogy kik vagyunk, és Isten hite meggyőz minket erről. Nem mi találtuk fel a hitet. Ez eleve Isten hite volt. Hitből hitbe megy a dolog, mondja Pál a Róma 1:17-ben. Jézus egyszerre a hit forrása és végeredménye. Zsidók 12:2)

2:9 Ha ez bármilyen cselekvésekkel megvalósulhatna, akkor lenne okotok a dicsekvésre.

2:10 Az ő terve alapján vagyunk kialakítva. Ő formált és alkotott minket Krisztusban. Az ő munkája, az ő költeménye¹ vagyunk. Teljesen² alkalmasak vagyunk arra, hogy jót cselekedjünk, képessé vagyunk téve arra, hogy vonzó bizonyítékát adjuk az ő bennünk lévő hasonlatosságának mindenben, amit teszünk. (Isten Krisztus ihletett kifejezését találja bennünk. A görög szó, amely a munkát jelenti, **poeima**¹. Isten minden tőle telhetőt megtett azért, hogy jellemének spontán és erőfeszítés nélküli kifejeződését találja meg bennünk a mindennapi életvitelünkben. A **proetoimatso**² szó azt a fogalmat fordítja le, hogy Isten elkészítette számunkra az utat, hogy királyokként vezessen ki minket, akárcsak a keleti szokás, ahol az emberek a király előtt mentek, hogy az utakat egyengessék, és így a király könnyedén és kényelmesen tudjon utazni. Ézs 40:3-5)

2:11 Emlékezzetek vissza, honnan jöttetek. Nemcsak szellemileg voltatok halottak, hanem nem is oly régen még nem-zsidónak minősítettek benneteket, a felszín alapján megítélve semmi sem kötött titeket hozzájuk. Gúnyolódtak rajtatok, mert nem osztotzatok a körülmetélés megkülönböztető jegyében, ami az ő hírnevüket jelentette.

2:12 Abban az időben távol voltatok a messiási reménytől. Semmi közöttök nem volt Izraelhez. Idegennek éreztétek a prófétai ígérlet szövetségét, olyan életet éltetek, amelyben nem volt mire várnotok egy olyan világban, ahol Isten távolinak tűnt.

2:13 De most, hűha! Minden megváltozott. Felfedeztétek magatokat, hogy Krisztusban vagytok elhelyezve. Ami egykor oly távolinak tűnt, most oly közel van. Az ő vére felfedi megváltott ártatlanságotokat és hiteles geneziseteket.

2:14 Őbenne vagyunk egyek és békességben vagyunk mindenkivel. Ő feloldotta a

megosztottság minden meghatározását. (*Amiről tudjuk, hogy a háborút és a válást megszünteti.*)

2:15 Megtestesülésével a szertartási törvények és előírások teljes zsidó rendszerét használhatatlanná tette, mint az emberi élet és viselkedés igazolására szolgáló mércét. Azzal, hogy meghalt az emberiség halálával, a feszültség és az ellenségeskedés minden oka teljesen megszűnt. Az általa meghirdetett béke egyetlen új, Krisztusban teremtett és meghatározott emberi fajt tár fel, ahelyett, hogy két, etnikai identitásuk és különbözőségük által elválasztott embercsoportot látnánk.

2:16 Mindkét fél teljes mértékben képviselve van és egyformán megbékélt Istennel a kereszt által egy emberi testben. Visszaállította a korábbi harmóniát. Így az összes ellentétes elem végképp vereséget szenvedett.

2:17 Ezen az alapon lépett fel nyilvánosan, hirdetve a béke Örömhírét az egész emberi fajnak. Mind azoknak, akik úgy érezték, hogy az ígéreték és szövetségek tekintetében kívül maradtak, mind pedig azoknak, akik zsidó identitásuk miatt mindvégig közel álltak hozzá.

2:18 Krisztusnak köszönhetően zsidó és pogány most már egy Szellemben egyformán elérhető az Apa.

2:19 A következtetés világos: többé nem néznek titeket rossz szemmel, mint idegent. Ott vagytok, ahová tartoztok, és egy bensőséges család része vagytok.

2:20 Életetek most már kézzelfogható meghatározást ad a szellemi struktúrának, mivel Isten a próféták és az apostolok alapjaiba építette bele azt. Maga Jézus Krisztus a fő sarokkő¹. (*A ακρογωνιαίου akrogooniaioo¹ szó csak a LXX-ban fordul elő [először Ézs 28:16-ban] és az ÚSZ-ben itt, valamint az 1Pét 2:6-ban. A sarokkő [vagy alapkő, vagy állító kő] az első kő, amelyet egy falazott alap építésénél helyeznek el. Az összes többi követ ehhez a kőhöz viszonyítva helyezik el, és így határozzák meg az egész építmény helyét. Lásd 1Királyok 6:7. Egyetlen kalapács vagy véső hangja sem hallatszott, amíg a templom épült. Minden kő tökéletesen ki volt vágva a kőbányában [a keresztben], hogy pontosan tükrözze a legfőbb sarokkő mintáját. Továbbá Ézsaiás 51:1. És Róm 9:30-33; Ézs 8:14; Ézs 28:16. „Ez az elsődleges alapkő az építmény dőlésszögében, amellyel az építész a falak és a keresztfalak támaszpontjainak mércéjét rögzíti az egész építményben.” [W. W. Lloyd]*)

2:21 Őbenne mindannyian olyanok vagyunk, mint élő Lego-kockák¹, amelyek ugyanabból az anyagból, a beszélgetésből¹ illeszkednek egymáshoz, egyre jobban artikuláljuk az Ūrban egymásba fonódó globális mozgó szentélyt³. (*A sunarmologe¹ szó a sun szóból származik, ami egyesülést jelent, a harmo szó harmóniát jelent, a logeo pedig beszélgetést. A auxano² szó növekedéssel bővülést jelent. A naos³ szó a legszentebb lakóhelyet jelenti.*)

2:22 Őbenne együtt épültök fel, mint Isten állandó szellemi lakhelye. Ti vagytok Isten lakcíme.

3:1 A szolgálatom nem mérhető a börtöncellám méretéhez. Engem az ő kegyelme tart bezárva, ezért Krisztus Jézus a börtönőr. Ti vagytok az oka annak, hogy itt vagyok. *(A kegyelem méri fel a szolgálatomat. Ez a börtöncella nem képes befogadni vagy elrejtteni üzenetemet előletek.)*

3:2 Köztudott, hogy olyan üzenetet bíztak rám, amely feltárja, hogy ti, pogányok, mennyire részesei vagytok Isten kegyelmi ajándékának.

3:3 Hallanotok kellett már, hogyan tárult fel előttem ez a misztérium egy drámai felfedésben, amely megtörte a régóta őrzött titok csendjét. Korábban már írtam erről röviden.

3:4 E szavakon merengve¹ meg fogjátok látni² az én belátásomat³ Krisztus misztériumába. *(Az **anaginosko**¹ szó, felfelé irányuló ismeretre utal; újra megismerni, felismerni, felismeréssel olvasni. Meg fogjátok érteni, **νοεω**², felfogni; átgondolt megértés. [Szintén a meta [-val] előjárószóval kapcsolatos szó a **μετανοεω** metanoeeo, felébredni a megértésben. NEM azt jelenti, hogy „megbánni”. Lásd Luk 5:32]. Pál előrevetíti saját felismerésének hatását a hallgatóságában. A belátás szó **sunesis**³, a **συνίημι** suniemi - nap + eimi, az én „Vagyokságom”-mal együtt rezonálni; ami egybeáramlást jelent, mint két folyam - zökkenőmentes összeolvadást; a gondolat összeolvadását; együttes látást; szinkronizálást, hogy egy mentális képet alkossunk. Azt a megragadást és megértést sugallja, ami a dolgok összehasonlításából és összekapcsolásából történik. Olyan szó, amelyet csak Pál használ; illetve a társa Lukács orvos, a Lk 2:47-ben is, valamint Pál egy másik tanítványa, Márk, aki a Márk 12:33-ban használja: „Szeressétek őt teljes szívetekből, teljes értelmetekből, teljes erőtökből, és szeressétek felebarátotokat, mint önmagatokat. Ez fontosabb minden égőáldozatnál és áldozatnál.”)*

3:5 Egyetlen korábbi nemzedékben sem volt olyan átfogó és részletesebb ismeret a kegyelem teljes következményéről, mint amilyen most a Szellemben feltárult az ő követői előtt, akik a prófétai ígéretet teljes egészében elhozták. Az emberiség, az emberek fiai most már felismerhetik, hogy a prófétai szó beteljesedett bennük. Mindaz, amit a próféták láttak, most kijelentésre került. Mind a próféták, akik ezt előre látták, mind az apostolok, akik ezt most hirdetik, meg vannak szentelve Krisztusban.

3:6 Annak lényege, amit látok, azt a tényről tárja fel, hogy az emberiség sokasága közös részese ugyanannak az örökségnek. Mindannyian egy és ugyanazon test részei vagyunk Krisztusban. A jó hír az, hogy Isten ígérete mindenkire egyformán vonatkozik és alkalmazható.

3:7 Ez az evangélium határozza meg a szolgálatomat. Fel vagyok töltve kegyelme ajándékával.

3:8 Én vagyok a messze legalacsonyabb rangú szent, és pusztán az ő kegyelme által vagyok alkalmas arra, hogy Krisztusnak ezt a feltáratlan kincsét hirdessem a nemzeteknek. *(A hírnévre vonatkozó igényem hangsúlyozza azt a tényt, hogy a kegyelem ajándék, és semmiképpen sem a jó viselkedés jutalma.)*

3:9 Üzenetem megbízatása az, hogy minden ember meglássa. Ennek az örök titoknak a leleplezése azt jelenti, hogy nyilvánosságra hozok egy olyan kapcsolatot, amely mindig is rejtve volt Istenben: Jézus Krisztus a teremtés tervrajza. (Ef 1:4)

3:10 A mennyei színtéren minden láthatatlan hatalom és kormányzat szembesült Isten zsenialitásának megnyilvánulásával. Az eklézsia emberi formában prizmaként szórja szét Isten sokszínű fenségét. *(Lásd Mt 16:18 „Erre a sziklára építem az én ekléziámat [hiteles identitásomat], és a Hádész kapui [a ha, negatív és az eido, látni; a szemellenző] nem győzik le”. Továbbá Jel 12:8 és Jel 17:14, Ezek abban az órában egyesítik erőiket, hogy háborút folytassanak a Bárány ellen, de a Bárány legyőzi őket, mivel ő az urak Ura és a királyok Királya. És osztoznak vele a győzelmében a rokonai. Ők ebben a beszélgetésben felismerik származásukat, és most már ugyanazon a meggyőződésen vannak. A Bárány felszabadította őket elvesztett identitásuktól és kétségeiktől. Továbbá 1 Kor 15:24 és Kol 2:14.15)*

3:11 Ez tükröződik¹ Jézus Krisztusban, a mi Mesterünkben, aki a korszakok kenyérrarca². Ő Isten prófétai gondolatának beszédes megnyilvánulása³. *(A kata¹ elöljárószó intenzitást ad, valamint előzetes gondolatot, mintegy tükör által. Előre meghatározott, prófétai gondolat; a templomban lévő kenyérrarc prófétai jelentőségéből, **protézis**², amely a görög szó a felajánlott kenyérre. A héber szó לחם הפנים lechem paniym, kenyérrarc, vagy a jelenlét kenyere. Az εποίησεν szó **epoiesen**³ a poieo, alakítani; költőien artikulálni.)*

3:12 Belénk vetett hite feddhetetlenné teszi életünket. Visszhangozzuk és nyilvánosan megfogalmazzuk az eredeti¹ beszélgetést. Ő a megjelenési felületünk a világméretű hallgatóság felé. *(A **parrhesia**¹ szó, a para, közelséget jelző elöljárószóból; egy hatáskörből kiindulva; a lakóhely egyesítésére vonatkozó javaslattal együtt; hogy a szerzőjétől és adójától származik; onnan ered; azt a pontot jelöli, ahonnan egy cselekvés ered; meghitt kapcsolat; és rhesia, beszélgetés Benne szabadon és nyíltan fejezzük ki magunkat.)*

3:13 Nincs okotok szégyenkezni vagy felelősséget érezni amiatt, amit szenvedek. Inkább éreztétek magatokat megtisztelve.

3:14 Lenyűgözve attól, amit a kegyelem üzen, térdet hajtok Apa előtt.

3:15 Minden család a mennyben és a földön belőle származik. Az övé az emberiség családneve, és ő marad minden ember hiteles identitása az összes nemzet számára.

3:16 Azt kívánom nektek, hogy felismerjétek, amit az Apa mindig is elképzelt számotokra, hogy megismerjétek az ő szándékának¹ fenségét, és hogy Isten Szelleme dinamikusan megerősítse benső lényeteket. *(A doxa¹ szó vélemény vagy szándék.)*

3:17 Ez lángra lobbantja a hiteteket, hogy teljesen felfogjátok a bennetek lakozó Krisztus valóságát. A szeretetben gyökereztek és alapozódtok meg. A szeretet a láthatatlan belső forrásotok, akárcsak egy fa gyökérzete és egy épület alapja. *(Belső személyiséged dimenziói meghaladnak minden más képességet, amely meghatározhatna téged.)*

3:18 A szeretet a ti emberfeletti erőitök¹ tárháza, mely arra készítet², hogy mindenkit egyformán megszenteltnek lássatok a szeretet szélességének és hosszának határtalan kiterjedésével, valamint mélységében és magasságában lévő dimenzióinak végleteivel való összefüggésben. *(A exischo¹ szó azt jelenti, hogy teljes mértékben kompetens vagy, felhatalmazva arra, hogy megérthesd². A katalambano² szó a kata, megerősödött forma; a lambano, megragadni, tehát teljesen megragadni, azt jelenti, hogy megbirkózni, magunkévá tenni. Róm 12:13 Elszántsággal célozzátok meg, hogy az idegeneket szentként kezeljétek. Kövessétek és szeretettel öleljétek meg őket, mint barátokat, akik egyenlő közösségben élnek. Róm 12:16 Mindenkit egyforma tisztelettel becsüljétek meg. Senki sem fontosabb a másiknál. Inkább az alázatosokkal társuljatok, mint a magasztosokkal. Ne határolódjatok el másoktól a saját elmétekben. [„Igazán érdeklődjétek a hétköznapi emberek iránt.” - JB Phillips]. Ha a világűr dimenzióit homályos szemmel nézzük, hogyan is becsülhetnénk alá Krisztus szeretetének magasságát, hosszát, szélességét és mélységét, amely felülmúlja a tudást. Szélességének és hosszúságának dimenzióiban látjuk földrajzi, horizontális kiterjedését; az emberi faj teljes befogadását. 2 Kor 5:14.16. Szeretetének mélysége feltárja, hogy szeretete hogyan mentett ki minket a pokoli kétségbeesés legmélyebb bugyraiból, és hogyan vezetett minket trófeaként diadalmenetben a magasba. Ef 1:20-21; Ef 2:5-6; Ef 4:8-10; Kol 3:1-4)*

3:19 Azt kívánom, hogy a lehető legmélyebb szinten ismerkedjétek meg bensőségesen Krisztus szeretetével, amely messze túlmutat a puszta akadémikus, intellektuális felfogáson. Ennek az egyenletnek a keretein belül Isten megtalálja bennetek képmásának és hasonlatosságának végső kifejeződését. *(Hogy elteljétek Isten egész teljességével. Ébredjétek rá közelségének tudatára. Az elválasztottság egy illúzió. Isten elgondolása mindvégig az egység volt. Az Atya, a Fiú és a Szellem arra vágyakoznak, hogy kifejezzék magukat a tapintástok, a hangotok, jelenlétetek által. Ők annyira boldogok, hogy bennetek lakhatnak. Nincs olyan hely a világegyetemben, ahol Isten szívesebben lenne.)*

3:20 Elohimot ünnepeljük, aki belülről erőteljesen feltölt bennünket. Legnagyobb kérésünk vagy a legcsodálatosabb álmunk sem érhet fel a felénk irányuló gondolatainak extravagáns arányával. *(Most pedig annak, aki képes túláradóan bőségesen megtenni mindent, amit kérünk vagy gondolunk, a bennünk munkálkodó erő szerint... KJV*

„Soha ne kételkedjétek Isten hatalmas erejében, amely bennetek munkálkodik, és mindezt véghez viszi. Végtelenül többet fog elérni, mint a legnagyobb kérésetek, a leghihetlenebb álmotok, és túlszárnyalja a legvadabb képzeleteteket. Mindazokat felül fogja múlni, mert csodálatos ereje állandóan energiával lát el benneteket.” Szenvedély fordítás)

3:21 Isten egyszerre szerzője és befejezője az eklézsiában¹ megjelenő dicsőségnek, amely Krisztus Jézusban tükröződik. A ráadás minden nemzedéken keresztül folytatódik, nemcsak ebben a korban, hanem az eljövendő számtalan korban is. Ámen. (Az *ekklesia*¹ szó, amelyet gyakran egyháznak fordítanak, az *ek*, mindig származást jelölő előjárósóból és a *klesia* a *kaleo*, névvel, családnévvvel való azonosításból származik; az *ekklesia* Isten képmásának és hasonlatosságának emberi életben megváltott kifejeződése.)

4:1 Az a tény, hogy börtönben vagyok, a legkevésbé sem csökkenti a „Krisztusban-létem” tudatát. Krisztusban vagyok bebörtönözve. Teljes létezőm őbenne van meghatározva és behatárolva. Hagyd, hogy mindennapi életed részletei az igazi identitásod² és értéked³ tudatából fakadjanak¹, ahogyan az őbenne tükröződik. (Pál a börtönből ír, de látja magát Krisztussal együtt ülve a mennyei helyeken. Ef 2:6. Életét semmilyen figyelemelterelés vagy ellentmondás nem tudja más valóságra szűkíteni. „Elhívásodhoz méltó járás” helyett azt írtam: „Hagyd, hogy mindennapi életed részletei az igazi identitásod² és értéked³ tudatából fakadjanak¹, ahogyan az őbenne tükröződik.” A **parakaleo**¹ szó, belülről ihletett, hogy éld a neked tervezett életet. Az elhívásod vagy hivatásod, a **kaleo**², a családnévből, a névvel való azonosításból. A járnai méltó, **axios**³, azaz egy másik, hasonló értékű dolog súlyával bíró, annyit érő.)

4:2 A szelídség és a gyengédség a megjelenésed alapja. Ez tesz képessé titeket arra, hogy még a lehetetlennek tűnő helyzetekben is együttérzést mutassatok, lelkesen elviselve egymást egy olyan környezetben, ahol a szeretet uralkodik.

4:3 Legyünk éberek, hogy kincsként értékeljük egységünket¹ a szellemben, ami a békében² foglaltatik. (A **sundesmos**¹ szó a *sun*, az egyesülést jelölő elsődleges előjárósóból és a *deo* szóból, amely az egyetértésben való összekötést jelenti, mint a házasságban. Az **eirene**² szó, békét jelent, az *eiro*, összeillesztés, újra eggyé válás szóból; az ácsmesterségben galambfarkú illesztésnek nevezik, amely a legerősebb illesztés. A béke a barátság akadálytalan élvezetének helye.)

4:4 Csak egy test és egy Szellem van. Elválaszthatatlanul egyek vagyunk, ugyanabban a reménységben. Nincs B terv. Ugyanazt a vezetéknevet viseljük. (Nevezett, *kaleo*¹, névvel, családnévvvel azonosítani.)

4:5 Csak egyetlen törvényes Uralom van, egyetlen hit és egyetlen keresztség. Mindannyian ugyanabban az egységben vagyunk elmerülve. (Csak egyetlen hit van. Nem az, amit mi hiszünk Istenről, hanem amit Isten hisz rólunk. A hitünk nem találja ki Istent.)

Isten hite határoz meg minket. Jézus az, amit Isten hisz. Lásd a János 1:33-hoz fűzött kommentáromat. János keresztsége a megtestesülést hirdeti. Mégis csupán prófétai képet közöl arról, amit majd Jézus szellemkeresztsége fog teljesen megmagyarázni, hogy az emberiség együttesen be van fogadva és el van merítve az ő halálába, feltámadásába és mennybemenetelébe. A megtestesülésben a prófétai szó van bemutatva, amely emberi alakot öltve félbeszakítja az emberi történelmet. Így látjuk az istenséget, amint alámerül a mi emberségünkbe, és kijelenti, hogy semmi sem fogja megállítani őt abban, hogy belépjen a mi poklunkba és legmélyebb sötétségünkbe. Halálunkat halva Isten lezár minden pusztító gondolkodásmódot és hiábavaló gyümölcsöt, amelyet Ádám bukásától örököltünk. Ahogyan ő a keresztségében kiemelkedett a vízből, mi is vele együtt emelkedünk fel az ő feltámadásában az új életre. Hóseás 6:2; Efezus 2:5-6. A baptizo¹ szó a bapto, bapto, alámerít, eláraszt.)

4:6 Csak egyetlen Isten van. Ő marad a világmindenség legfelsőbb Apja. Mi azért vagyunk, mert ő van. Ő mindenben jelen van. Ő mindenek felett, mindenek által és mindenben van. („Nincs távol egyikünkől sem. Őbenne élünk, mozgunk és van a létünk. Valóban az ő utódai vagyunk.” ApCsel 17:24-28. A hazugság atyja nem az emberi nem atyja.)

4:7 Krisztus ajándéka a kegyelem extravagáns dimenzióit méri ki, ahol mindenki egyformán részesül előnyben. (Egy mérték, egy érték. Egyéni értékünket az ő ajándéka határozza meg, nem pedig a mi teljesítményünk.)

4:8 A Szentírás¹ megerősíti, hogy letartóztatott³ minden lehetséges fenyegetést, amely az emberiséget túsul ejtette, „foglyul ejtette a fogságot”. És a feltámadásában, trófeaként vitt minket a magasba diadalmas mennybemenetelekor. Fontoljátok meg Isten zsenialitását: a megtestesült Krisztusban emberi alakban⁴ visszaszerezte² azt, ami eleve a teremtettségünk által hozzánk tartozott. Ez az ő kegyelmi ajándéka nekünk. (Ebben a versben Pál megmagyarázza azt, amit az imént a 7. versben kijelentett - azt akarja, hogy megismerjük Krisztus ajándékának minden mértéket felülmúló extravagáns nagyságát. Ne feledjük, hogy a börtönből ír [Ef 4:1] Nem azért kér imákat, hogy kijusson a börtönből. Ő Krisztusban van bebörtönözve - [4:1] Teljes létezésem őbenne van meghatározva és behatárolva. Egykor a teljesítmény törvényének foglya volt, a saját testében túsulként fogva tartva, kétségbeesetten kiáltozva: „Van-e valaki, aki megszabadíthatná őket ebből a halálos csapdából?” [Róm 7] Most Krisztus foglyaként beszél. Eszébe jut a 67. zsoltár egész szövegkörnyezete, és nyilvánvalóan felkelti az érdeklődését, amely azt ünnepli, hogy Isten megmenti a foglyokat a fogságból, sőt az önfejű és makacs embereket is, akik már meghaltak és a sírjukban ragadtak. [gondolkodásmód] Lásd Zsolt 67:6-7. Ő az árvák atyja és az özvegyek védelmezője. Isten a magányosokat otthonba helyezi. A foglyokat hatalmasan kivezeti, a konokokat is, még a sírokban lakókat is. Pál a kinyilatkoztatás által látja annak jelentőségét, hogy Jézus meghal a mi halálunkkal, és mentőakcióval belép a sötétségünkbe és a pokolba. Most idézi¹ a Zsoltárok 67:19-et [a LXX Septuagintából - a görög ÓSZ-ből, amely a maszoretikus héber szövegben a Zsoltárok 68. verse], és látja a foglyul ejtett emberiséget a megtestesült Ige, az ember Jézus Krisztus halálában, pokolba való leszállásában és diadalmas feltámadásában. Zsoltárok 67:19 ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν

ἀνθρώπων - anebes eis hupsos, echmaloteusas³ aichmaloosian, elabes² domata en [in] anthropo⁴ „Felemelkedtél a magasba, fogságba ejtve a fogságot [lándsával letartóztatva³. Lásd 2Kor 10:5] és visszafoglalta² az emberiség ajándékait emberi alakban. Az elabes² szó a lambano szóból azt jelenti, hogy elvenni azt, ami a sajátunk. Az emberi faj⁴, férfi vagy a nő, szó a anthropos⁴, az ana, felfelé, és a tropos, életmód; jellem; hasonlóképpen. [A maszoretikus héber szöveg, Ps 68:18,19, מִתְנַת לַקַּח לַאֲדָם lakachat mattanoth ba adam - "Ádámban vettél ajándékokat". Az ajándékokat, amelyeket Jézus Krisztus osztogat nekünk, bennünk kapta, megtestesülésében és megtestesülése által. Adam Clarke]. A Zsoltárok 67:19 LXX folytatja: καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνώσαι - kai gar apeithountes tou kataskenoosai, „annak érdekében, hogy még a hitetlenek, apeithountes - a meggyőzésnek ellenállók, a visszaesők, az önfejűek, az akaratosak, a makacsok, a lázadók is megnyugodjanak; vagy most lakjon - kataskenosai - belül táborozzon - ez a szó ismét a megtestesülés jelentőségét hangsúlyozza - kata, le és skenosai, a skenos - bőrből. Isten örökkévaló gondolatai, a beszélgetés, amely az idők kezdete előtt volt, bőrbe van öltözve. János 1:1-3:14.

Lásd Jel 13:10. A lándsával foglyul ejtve és karddal megölve [Jn 18:3] a halált ajtóvá tette abba a tartományba, amelyben az emberiség fogságban volt, [hogy a feltámadáskor diadalmasan kivezessen minket a Bárány trófeájaként] két nap múlva feltámaszt minket. A harmadik napon feltámaszt minket. Hóseás 6:2 Újjászülettünk az ő feltámadásában. 1 Pét 1:3. Továbbá Efezus 2:5-6. Így mentett meg minket a kegyelem: míg mi még abban a halott és közömbös állapotban voltunk a mi elhajlásainkban, addig Krisztussal együtt megelevenedtünk.)

4:9 Az a tény, hogy felemelkedett, megerősíti győztes leszállását az emberi kétségbeesés legmélyebb bugyraiba. (Lásd János 3:13: „Senki sem szállt fel a mennybe, csak az, aki a mennyből leszállt¹, az emberfia”. Az egész emberiség fentről származik. Mi anouthen¹ vagyunk, fentről [lásd Jak 1:17-18])

4:10 Ő most a hatalom legfelsőbb rangját foglalja el, a sötétségünk legalacsonyabb régióitól, amelyekbe elért, hogy megmentsen minket, a legmagasabb hatalomig a mennyekben, miután küldetését maradéktalanul teljesítette. (A bukott emberiség teljes mértékben visszatért a hiteles, tero szerinti életének tekintélyéhez. Zsolt 139:7 Hová menjek el a te Szellemedtől? Vagy hová meneküljek a Te orcád elől? Többes szám מִפְּנֵיךְ mippanyecha Elohim arcai. Az istenségben lévő személyek többszörösére utal. Zsolt 139:8 Ha én felmegyek a mennybe, te. אַתָּה שָׁמַיִם Shemayim Shem/Sham Atah. A שָׁמַיִם semayim, az ég [ami a következő szó többes száma], Sém, jelentése, név vagy hírnév; az azonos határozószó Sám jelentése, itt, ott. Az ősi héberben msbreath. Ezután a szó, אַתָּה Alef és Tav אַת AT-val kezdődik, amelyek a héber ábécé első és utolsó betűi; a rabbik úgy értelmezik, mint az első anyag, amelyből minden dolog kialakult, [lásd Gen 1:1]. Az AT partikula [ejtsd: et], magyarul lefordíthatatlan; de - mondja rabbi Aben Ezra - „a dolog anyagát jelenti”. Ezután következik a הֵי hey betű, az ősi héberben ez e, az ember felemelt kézzel ábrázolja a csodálkozás sóhaját, „íme”, mint amikor egy nagyszerű látványt nézünk; tehát jelentése: „lélegzetvétel” vagy „sóhaj”, ahogyan az ember teszi, amikor valami csodálatosat lát és rámutat. A ה [hej] egyben az 5-ös szám is, amely a kegyelem száma. Az Alfa és az Omega

[amelyek a görög nyelv első és utolsó betűi] egyesüléséből keletkezik az $\alpha\omega$ ige, lélegzem. És a héberben az ábécéjük első és utolsó betűjének egyesülése, אה [a modern héberben] írják, Aleph [bikafej] és Tav [a kereszt] ta az ősi héberben. Ha a Hádészban vetem meg az ágyamat, a te jelenléted már betölti azt. LXX - $\pi\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\mu\iota$ pareimi a te közvetlen jelenléted - én vagyok. A LXX-ban, azaz a görög Septuagintában [i. e. 250] ez a Zsolt 138:8 [139 a héber szövegben] Lásd az 1Thessz 2:19-hez fűzött jegyzeteimet).

4:11 Amit Isten bennünk hordoz, az a világnak becsomagolt ajándék: egyesek úttörőnek vannak megbízva, mások prófétai ajándékkal vannak megajándékozva, mások jó hír hirdetőjeként, mások pásztorként, akiknek valódi ajándékuk van a gondozásra és ápolásra, és másoknak ajándékuk van arra, hogy a kinyilatkoztatás ismerete által a tanítást feltüzesítsék. (Követek, kommunikátorok, tanácsadók és kócsok. - Rob Lacey)

4:12 Ajándékának minden egyes megnyilvánulása arra szolgál, hogy teljesen felkészítsen és képessé tegyen benneteket a szolgálat munkájára, hogy kölcsönösen hozzájáruljatok sajátos feladatotokhoz Krisztus látható testének meghatározásában.

4:13 E szolgálati ajándékok az a célja, hogy mindenkit egyenrangúan és a hit egységében mutassanak be. Pontosan azt higgyék, amit Isten Fia hisz, és pontosan tudják, amit ő tud rólunk. Szentől szembe állva, egyenlő nagyságban, Krisztus teljességének¹ mércéjéhez mérten. (Mindenkít eljuttatni a bennük lévő Krisztus mértékének teljességére való ráébredésre. A krisztosz szó, a Felkent, a $\chi\rho\iota\omega$ chriō, olajjal bekenni vagy bedörzsölni, megkeni; a kezét átvoenni, megmérni; a $\chi\epsilon\iota\rho$ cheir, kézből. [Még mindig kézzel mérjük a lovak magasságát - azaz: „Tizenhét kezes ló”.] A szó, pleroma¹, olyan Krisztussal zsúfolásig megtöltött életet jelent, mint egy teherhajó, amely a rakományát szállítja.)

4:14 A legveszélyesebb élet, amit élhetsz, a tudatlan élet. Úgy maradsz, mint egy csecsemő egy irányíthatatlan hajón az élet viharainak hullámaiban és szelében. Ilyenkor mintegy kockadobás irányít, miközben az emberek megtévesztő tanításai és zavaró trükkjei szórakoztatnak.

4:15 A szeretet¹ ad hangot az igazságnak. Az igazság² által inspirált beszélgetés olyan légkört teremt, amelyben a növekedés spontán és elkerülhetetlen. Az egész személy Krisztusban van megnevezve, aki a feje a testnek. Ő az Isten emberiséggel való kommunikációjának betetőzése. („Az igazságot szeretetben kimondani” nemcsak az előnyben részesített magatartás minden beszélgetésünkben, hanem az egyetlen lehetőség. Ahol az igazság feddhetetlenséget ad a szeretetnek, és a szeretet vonzerőt ad az igazságnak. A szeretet, agapao¹, az ago, vezetni, ahogy a pásztor vezeti a juhait, és pao, pihenni szóból származik. Isten nyugalma a mi tökéletességünket ünnepli; agapé azt jelenti, hogy ugyanazt az értéket látjuk, amit Isten lát minden emberben. Az igazság², amint az Krisztusban tükröződik [21. v.]

4:16 Óbelőle1, mint egy zene karmesteréből árad ki a mi tervünk eredeti kompozíciója és részletei. Mint a költészetben összefonódó szavak, rétegről rétegre kapcsolódnak össze, hogy teljes legyen a harmónia, gondolatainak ritmusát követve, mint a lábnymok. Eközben a test virágzik és lüktet a szeretet energiájától. Minden egyes megnyilvánulás ott találja meg a maga teljes mértékét. *(Mint a zene karmestere1, epichoregeo1) „Az egyház nem egy feldarabolt, működésképtelen test, hanem teljesen összehangolva és hatékonyan az ember szerelmese.” - Rob Lacey)*

4:17 A legsürgősebb kéréssem hozzátok az Úrban a következő: nincs semmi közötök az üresfejű tömegek1 ostobaságához. Az életetek és ügyeitek értelmetlen módon való vezetésének napjai lejártak. *(A pogányok ethnos1, az emberek tömegei, akik elméjük hiúságában járnak.)*

4:18 A nekik tervezett élet idegennek tűnik számukra, mert elméjüket elsötétíti a tudatlanság által uralt megkeményedett szív. Elvakítja őket az érzékek illúziója, amely az egyetlen támpontjuk, fényes nappal bekötött szemmel dacosan járnak. *(A szív megkeményedése az elsötétült értelem eredménye; a hitetlenség által elfátyolozott elme. Lásd 2 Kor 4:4)*

4:19 Mivel Istentől eltávolodott életre kondicionálódtak, ezért szellemben érzéketlenek, a vágy és a kapzsiság vezérli őket. Teljesen átadták magukat a felháborító, szégyentelen életnek. *(Lásd Róm 1:19-23)*

4:20 Mindezzel teljes ellentétben áll a Krisztus.

4:21 Az igazság1 Jézusban van meghatározva. Nem lehet őt más összefüggésben tanulmányozni. Ő a megtestesülés. Hallgasd, ahogyan ő visszhangzik benned. A rólad szóló igazságnak Jézusban van a végső támpontja. *(Szó szerint: Az igazság1, amint az Jézusban van. Lásd 1Jn 2:7-8 Bármi igaz rá, az rád is ugyanúgy igaz. Ő nem azért jött, hogy egy új, kompromisszumos szabályrendszert vezessen be. Ő nem nekünk, hanem rólunk mutat példát.)*

4:22 Mert az őbenne, az ő halálában és feltámadásában való egyesülések igazságában levetkőztétek1 ezt a régi identitást, mint egy piszkos, elnyűtt ruhát. A tudatlanság és a kéjvágy [18. v.] megrontott és becsapott benneteket, hogy egyáltalán viseljétek. *(Az ige, αποθεσθαι Iapothesthai, aorisztikus középső főnévi igenév, amely az ige által kifejezett cselekvést befejezett egységként mutatja be, kezdettel és véggel. Csakúgy mint egy színész, aki egy adott szerephez köpenyt viselt, amelyet értelmeznie kellett; a hamis identitás már nem releváns. Lásd Kol 3:1-3:9 Az a régi élet hazugság volt, idegen volt a mi tervüinktől. Azokat az álruhákat most teljesen levetkőztük magunkról, amikor megértjük a Krisztussal való egyesülésünket az ő halálában és feltámadásában. Többé nem vagyunk kötelesek a korábban viselt köntösünk azonosságára és uralma alatt élni, és nem is csalunk meg*

senkit hamis színleléssel. [A jelmezek, amelyeket egy színész viselne, meghatározzák a szerepét a darabban, de nem határozhatják meg őt magát.]

4:23 Így szokás szerint megújultok¹ elmétek legbensejében. Ez azt fogja eredményezni, hogy teljesen átprogramozódtok abban, ahogyan magatokról gondolkodtok. (Merengjétek el a rólatok szóló igazságon, ahogyan az Krisztusban megjelenik. Kezdjétek azzal a ténnyel, hogy vele ültök a mennyben. Soha nem lehettek övele együtt jobban feltámasztva és felemelve, mint amennyire már most is abban vagytok. [Ef 2:5-6] Csak a megváltott együvé tartozásotok tudatában „növekedhettek”. Figyeljétek meg, hogy Pál nem azt mondja, hogy „újítátok meg elméteket”. Hanem, hogy szokás szerint megújuljatok... A jelen idejű passzív főnévi igenévet *αναενοσθαι ananeosthai*¹, ana, felfelé [azáltal, hogy a fenti dolgokra irányítjátok gondolataitokat, ahol Krisztussal együtt ültök] és νεώτερος neoterós, megújult; megújult. A görög főnévi igenévnek lehet jelen idejű vagy aorisztikus alakja. A két forma közötti ellentétnek inkább az aspektushoz van köze, mint az időhöz. A jelen idejű főnévi igenév progresszív vagy imperfektív aspektus kifejezésére szolgál. Az ige által kifejezett cselekvést úgy ábrázolja, mint ami folyamatban van. Az Aorist Infinitive azonban nem fejez ki progresszív aspektust. Az ige által kifejezett cselekvést befejezett egységként mutatja be, amelynek van kezdete és vége. Ez az átalakulás az elmétek szellemében történik, amelyet az igazság sokkal mélyebb szinten ébresztett fel, mint a pusztá intellektuális vagy tudományos beleegyezés. Gyakran azt hittük, hogy az információnak a fejből kell a szívébe cseppennie; de ez éppen fordítva van. Jézus azt mondja a János 7:37-ben: „Ha elhiszitek, hogy én vagyok az, amiről az Írás szól, akkor felfedezitek, hogy ti vagytok az, amiről én szólok, és élő vizek folyói fognak kiáradni legbensőbb lényetekből. Az emberiség szelleme soha nem volt fertőzött, akárcsak a vízjel a papírjegyen. Az elveszett pénzérme soha nem vesztette el eredeti feliratát és képét [lásd még Jakab 3:9]. Az elmét fátyolozta el a sötétség. Elsötétült az értelmünk. Gondolataink a lélek birodalmának támpontjára szűkültek, önmagunk és egymás megismerése csupán a test szerint történt. Ézs 55:8-11. Semmi baj nincs a tervezésünkkel vagy a megváltásunkkal. Rosszul gondolkodtunk. Annak érdekében, hogy gondolataink megmeneküljenek a sötétség uralmából, Jézus, mint Isten megtestesült képe és hasonlatossága, elment a legsötétebb pokoli rémálmunkba, és szembenézett a legkegyetlenebb ítéletünkkel és félelmeinkkel, és meghalt a mi halálunkkal. Ez az a misztérium, ami korszakokon és nemzedékeken át el volt rejtve, a mi megdicsőülésünkre. Azért lettünk övele együtt megfeszítve, hogy abszolút lezáruljon minden olyan hivatkozás, amely Ádám bukása következtében önmagunkra vonatkozott. És miközben halottak voltunk bűneinkben és vétkeinkben, Isten övele együtt megelevenített, felemelt és leültetett minket Krisztusban. Most mindnyájan fedetlen arccal szemlélhetjük az Úr dicsőségét, mintegy tükör által. És gyökeresen átalakuljon a gondolkodásunk, hogy újra felfedezzük az ő képét és hasonlatosságát, amelyet teljesen megváltott bennünk.)

4:24 Maradjatok¹ teljesen elmerülve² ebbe az Isten által felülről megformált új személybe. Isten képére és hasonlatosságára teremtettetek. Erről szól a megigazultság és az igazi szentség. (A kopulatív partikula *kai*¹, mint a *καὶ ἐνδύσασθαι*, folytatja az előző 3 mondatban kifejezett gondolatot. Az ige, *ενδύσασθαι endusasthai* [mint a 22. versben],

ismét aorisztikus középső főnévi igenév, amely az ige által kifejezett cselekvést befejezett egységként mutatja be, kezdettel és véggel. Gal 2:20 Itt tehát egyszerre vagyok halott és élő. Halott vagyok a régi énemnek, aki próbáltam lenni, és élek a valódi énemnek, ami Krisztus bennem. Vele együtt megfeszítettem, és most vele együtt élek. Micsoda dicsőséges összefonódás. Benne voltam a halálában. Most felfedezem, hogy ő belém, az életembe ivódott. Most először lehetek szabad a bőrömben, elmerülve a közös fiúságunkba vetett hitében. Szeret engem és hisz bennem. Ő Isten ajándéka számomra. Továbbá Lukács 9:24 A saját magunk által alkotott „én” épségben tartásával próbálkozni, eleve veszett ügy. „Elveszíteni” önmagatokat bennem, azt jelenti, hogy felismeritek, hogy én vagyok a forrása annak, akik eleve vagytok. Ez a ti megmentő kegyelmetek. A Lukács 24:49-ről szóló jegyzeteim: az öltözködési szabályaitok.)

4:25 A színlelés és az egymásnak való hazudozás a régi életetek része volt. Most az igazság marad az állandó inspiráció minden beszélgetésekben. Úgy kapcsolódunk egymáshoz, mint különböző részek ugyanabban a testben. (Ami azt jelenti, hogy egymás becsapása azt jelentené, hogy becsapjátok magatokat. Az igazság csak Krisztusban talál összefüggést [21. v.]

4:26 Még ha úgy is gondoljátok, hogy jogos kifogásotok van, ne hagyjátok, hogy a harag uralja a napotokat. Ha nem foglalkoztok vele azonnal, a bennetek lévő Krisztus hasonlatosságának fényében, a nap lenyugszik számotokra, és a napotok az elvesztegetett lehetőségek közé kerül, ahol a sötétség a haragot használja fel arra, hogy bűnbe csábítson.

4:27 Bármilyen bűn, amelyet eltűrtök, nyílt meghívás az Ördögnek. Ne adjatok neki felületet, ahonnan tevékenykedhet.

4:28 Ha korábban tolvajok voltatok, most már nem vagytok azok. Keressetek egy becsületes munkát, ahol a munkátok gyümölcse áldás lehet mások számára.

4:29 Az olcsó beszéd helyett a szátok most a kegyelem forrása, amely bátorítást és inspirációt ad mindenkinek, aki hallótávolságon belül van.

4:30 A Szent Szellem az Istentől kapott pecsétgyűrűtök, amely megerősíti, hogy megváltottként a nappali világosságban éljétek az életeteket. Bármilyen egyéb viselkedés, mely az éjjelhez tartozik, elszomorítja őt.

4:31 A lehető legerősebben foglaljatok állást a torz viselkedés minden formájával szemben a saját életetekben. Ne engedjétek meg magatoknak, hogy rosszindulatúak legyetek. Az erőszakos érzelmkitörések és a dühöngések nem állnak jól nektek. Nem kell kiabálnotok ahhoz, hogy érvényt szerezzenek az álláspontotoknak. Az embereknek biztonságban kell érezniük magukat a beszélgetéseitekben. Ezért a rágalmazás és a bántó szavak, az istenkáromlás kiesnek.

4:32 Inspiráljon benneteket a kedvesség és az együttérzés. Az, hogy megbocsátotok egymásnak, amikor esetleg ingerültnak és csalódottnak érzitek magatokat, azt mutatja, ahogyan Isten kegyelmesen bánt velünk Krisztusban.

5:1 Tükrözzétek Istent. Ti az ő utódai vagytok. (2 Kor 3:18)

5:2 Így van ez: Krisztus szeretete legyen az életetek. Emlékezzetek arra, hogyan adta fel magát értünk. Szerelme ragályos, nem vonakodó, hanem túlradó. Az áldozatos szeretet úgy tetszik Istennek, mint az imádat édes illata. *(Hasonlít a szent kenet olajára és a fűszerek tiszta tömjénes illatára, az illatszerész munkájára, amelyet a gyülekezet sátrának belső udvarában lévő arany tömjénáldozati oltáron kellett elégetni. 2Móz 37:25-29)*

5:3 A szerelemnek semmi köze a kéjvágyhoz, az erkölcstelen cselekedetekhez vagy a kapzsisághoz. Ezeknek a motivációknak a hiánya még a beszédmódban is a kiválóság mércéjét állítja fel.

5:4 Bármilyen eltorzult nyelvezet, szarkazmus vagy övön aluli vicc nem helyénvaló. Sokkal inkább a hála legyen a beszélgetések díszé. *(A morologia1 szó torz, eltúlzott beszédet jelent.)*

5:5 A krisztusi élet egyértelmű meghatározást ad Isten királyságának. Nem élhettek kettős mércével mért életet. Ha házasságtörés, bujaság és kapzsiság által visszaéltek az emberekkel, az olyan, mintha egy torz képet imádnátok magatokról, ami a bálványimádás lényege.

5:6 Kerüljétek minden kapcsolatot azokkal, akik üres szavakkal csábítanak titeket. A hitetlenség¹ csak egy olyan embertípust produkál, amely eltorzítja az Isten képmásának hordozóivá tervezettség mintáját. Ez bizonyosan nem tetszik² Istennek. *(A uiou¹ tes apeitheias kifejezés úgy fordítható, hogy a hitetlenség embertípust hoz létre, nem pedig az engedetlenség fiait, ahogy a legtöbb fordításban itt olvasható. Az orge² szó az elme izgatottságát jelenti, az oregomai szóból, ami azt jelenti, hogy kinyújtózkodni, hogy megérintsen vagy megragadjon valamit, hogy elérjen vagy megkívánjon valamit.)*

5:7 Ne engedjétek, hogy hitetlenségükkel bevonjanak benneteket a társaságukba.

5:8 Egykor ott voltatok, ugyanabban a sötétségben csapdába esve, de most világosság vagytok. Az életetek megerősíti, hogy a világosság uralkodik.

5:9 A világosság szellemi aratása mindabban nyilvánul meg, ami kiváló, ártatlan és kifogástalan tisztességű.

5:10 Ez mindenképpen bizonyosságot ad az Isten gyönyörűsége életéről.

5:11 Ne tőrjete el semmit az életetekben, ami a sötétséggel hoz össze titeket. Semmi hasznok nem származik belőle. Hagyjátok, hogy világosság eloszlassa bennetek a sötétség minden maradványát.

5:12 Azzal, hogy pletykáltok olyan szégyenletes tettekről, amelyeket emberek titokban cselekszenek, indokolatlanul nagy teret adtok azoknak a dolgoknak.

5:13 A sötétség elveszíti a hatalmát azon, amit a fény megnyilvánít. A fény kiszorítja a sötétséget.

5:14 Ez a világosság üzenete: Krisztus felébreszt titeket a mámoros szendérgészetekből, és feltámaszt a rabszolgasorba taszított gondolkodási minták halálos csapdájából.

5:15 Az életeteket pontosan vegyétek számba. A bölcs viselkedés legyőzi az ostobaságot.

5:16 A bölcsesség az időt lehetőséggé alakítja át, és megszabadítja a napotokat a fáradságtól.

5:17 Az Ő mestertervén elmélkedjete.

5:18 Míg a bor nem nyújt tartós menekülést a napi rossz dolgok elől, a Szellem biztosan igen. Kényeztesséte magatokat a Szellem mámorában.

5:19 Mondjatek zsoltárokat egymásnak. Törjete ki spontán ünnepi énekekben és szellemtől ihletett rezonanciában. Ne hagyjatek, hogy a szívetekben megálljon a zene. Folyamatosan érintséte meg az Urat az imádat suttogásaival.

5:20 Mivel Jézus Krisztus nevével azonosítottak benneteket, megengedhetitek magatoknak, hogy mindig túláradjate az Apa iránti hálában, mindannak ellenére¹, ami veletek történik. Nem a körülmények alatt, hanem a körülmények felett álltok, mert Őbenne vagytok. (A *huper*¹ szó fordítása: a körülmények ellenére, azokon felül, a körülményeken túl. Nem „mindenért” vagyunk hálásak, mint sok más fordításban, hanem minden ellenére.)

5:21 A Krisztusban tanúsított önzetlen gondoskodás által inspirálva mutassatek tökéletes udvariasságot egymás iránt. (Ahogyan ő is átadta magát Isten akaratának és nekünk [2. vers]. Lásd Kolosszei 1:24 Ezért a szenvedés semmilyen formája nem zavarhatja meg az örömet. Minden értetek viselt szenvedés csak egy újabb lehetőség arra, hogy megerősítséte azt, ami még talán hiányzik [a ti megértészetekből] Krisztus szenvedéséről az ő

teste, azaz az egyház érdekében. [Az a kellemetlenség, amit Pál a hívek érdekében esetleg elszenved, nem azért van, hogy Krisztus szenvedéseire hozzáadjuk - mintha Krisztus miértünk vállalt szenvedései elégtelenek lennének -, hanem azért, hogy még inkább hangsúlyozzuk és megerősítsük az önzetlen szeretet elvét, amely az újszövetségi szolgálatot meghatározza.]

5:22 A házasság a kölcsönös egymásnak való engedés megmutatása. Asszonyok, adjátok át magatokat teljesen férjeteknek, ahogyan az Úrnak is adnátok. *(Emlékezzetek a 2. versre: Szerelme ragályos, nem vonakodó, hanem túláradó. Az áldozatos szeretet úgy tetszik Istennek, mint az imádat édes illata.)*

5:23 Ahogyan Krisztus üdvösséget, biztonságot és teljességet ad az egyháznak, mint a fej a testnek, úgy teszi a férj is mindezt a felesége számára.

5:24 Az egyház az üdvösség teljes csomagjának minden előnyét élvez azáltal, hogy teljesen átadja magát Krisztusnak. Ugyanígy a feleség is élvez minden előnyt, amit neki a férje átad.

5:25 A feleségét szerető férj azt a párhuzamot képezi le, ahogyan Krisztus teljesen szereti az egyházat, és ahogyan ő fenntartás nélkül odaadja magát nekünk. *(Erről szól a házasság. A szerelem kezdeményezését ünnepli, akár a férjtől, akár a feleségtől származik. Ez az elkötelezettségnek egy másik szintjét ébreszti fel, amely túlmutat a kötelességtudaton vagy a bűntudaton.)*

5:26 Krisztus Isten nyelvének hangja, elmerülve ebben a beszélgetésben, szerelmes szavai megfürdetnek bennünket, és eltüntetik rólunk a bűn minden foltját.

5:27 Ez a meghitt nyelvezet az egyházat, az ő helyreállított képmását és hasonlatosságát, önmagának, saját elragadó tetszésének mutatja be, anélkül, hogy elterelné a figyelmet vagy emlékeztetne a szennyezett múltra. A bűn visszaéléseinek egyetlen ránca vagy hege sem marad. makulátlan ártatlanságban áll előtte. *(1 Királyok 6:7)*

5:28 Egy férfi sok szakmát kitanulhat az életben, hogy anyagilag vonzó legyen, vagy akár nagy kiadásokba verheti magát, hogy elnyerje mások tapsát. Szorgalmasan edzhet az edzőteremben, és tökéletesre trimmelheti a testét, de a legértékesebb dolog, amit egy férfi tehet magával, az az, hogy szereti a feleségét.

5:29 Fontoljátok meg, mennyire abnormális lenne, ha egy férfi irtózna a saját testétől és gyűlölné azt. Ennek éppen az ellenkezője igaz. Sokkal szívesebben kényeztetné és gyengéd1 odafigyeléssel nyüzsögne érte. [Ez minden, amitek van. Nem cserélhetitek le egy újra, úgyhogy vigyázzatok rá. Figyeljete arra, hogy mivel etetitek, hogyan tornáztatjátok, és gyengéden ápoljátok, ha fájdalmai vannak]. Most pedig fogadd az

üzenetet: Krisztus teste vagytok. Ő nem csupán udvariasan tűr titeket. Ti vagytok az ő öröme és gyönyörűsége. Ő el akar kényeztetni titeket és jóságosan akar gondoskodni rólatok. *(Az thalpei1 szó késői és ritka szó; egyszer egy papiruszon egy házassági szerződésben használták. Az ÚSZ-ben csak itt és az 1Thessz 2:7-ben fordul elő. 2. Azt jelenti, hogy gyengéd szeretettel és meleg ragaszkodással ápolni; - latin foveo; gyengéd gondoskodással ápolni.)*

5:30 Mi az Ő teste, húsa és csontja vagyunk. Az ő képét és hasonlatosságát hordozzuk. Az Ő kézzelfogható megjelenését mutatjuk fel.

5:31 A házasság ezt az egyesülést tükrözi: a férfi elszakad saját szüleitől, hogy a feleségéhez ragaszkodjon. Így két különálló ember most egyetlen új identitással egyesül. Két személy egy testté válik. *(Ugyanígy emelt ki minket a természetes születésünkből, mint egyetlen identitásunkból, az őbenne való eredetünk megértéséhez. Ezt újból megerősítette újjászületésünkben, feltámadásában, és az azt követő helyreállított közös helyzetünkben vele együtt a mennyei helyeken. Így a meghitt egység új egyesülését hozta létre. Isten és az emberiség újra egy személyben jelent meg.)*

5:32 A sikeres házasság titka ebben az elválaszthatatlan egységben tükröződik: Krisztus és az egyház, mint Isten megváltott képmása és hasonlatossága az emberiségben. *(Ez az egyesülés határozza meg végső soron mind a házasságot, mind az egyházat.)*

5:33 Összefoglalva tehát, senkinek se lehet kifogása arra, hogy kevésbé szeresse a feleségét, mint amennyire önmagát szereti. Ugyanakkor minden feleség most már szabad és teljes mértékben felhatalmazott arra, hogy a férjét ugyanolyan viszonyulásban és odaadással tisztelje, mint ahogyan az egyház válaszolna Krisztus kezdeményező szeretetére. *(Szeretjük őt, mert ő szeretett először minket. 1Jn 4:19)*

6:1 Ez a kölcsönös egymás iránti engedés minden társas kapcsolatban folytatódik, amelyben részt veszünk, és kiterjeszti a krisztusi élet vonzó megjelenítését, kezdve otthon, a szerető szülők meleg ölelésében. Az, ahogyan a gyermekek a szüleiknek válaszolnak, tanúskodik az Úrban való megigazultságukról. *(A megigazultság kifejezés lényegében arról szól, hogy két fél megbecsüli egymáshoz való hasonlóságát.)*

6:2 Az első parancsolat, amely azonnali és hosszú távú ösztönzést tartalmaz, arra vonatkozik, hogy a gyermekek tiszteljék apjukat és anyjukat.

6:3 A földi élet minőségét és időtartamát egyaránt befolyásolja az, hogy a gyermekek hogyan viszonyulnak a szüleikhez. *(Az élet hossza értelmetlen a kapcsolati közelségen kívül.)*

6:4 Apák, a ti feladatotok nem az, hogy elkeserítsétek gyermekeiteket, azzal, hogy túl

nehéz terheket és feladatokat adtok nekik. Inkább az, hogy olyan környezetben ébresszétek fel az elméjüket, amely elősegíti, hogy minden erényből merítsenek, ami az Úrban van bennük.

6:5 A kapcsolat következő szintje, amely ugyanilyen módon érintett, magában foglalja a rabszolga szívbeli hozzáállását a gazdájához. A Krisztus iránti odaadásotok miatt most már képesek vagytok ugyanilyen osztatlan, őszinte tiszteletet és odaadást tanúsítani a főnökökötök iránt. *(Emlékezzetek, hogy gyakorlatias egyházzal beszélünk. A krisztusi élet a szeretet kezdeményezését ünnepli a társadalom átalakításában.)*

6:6 Itt nem arról van szó, hogy pusztán a főnökökötök lenyűgözése érdekében próbáljátok meg a látszatot kelteni. Lényegében Krisztus rabszolgái vagytok, akik rabjai Isten vágyának, hogy bennetek fejezze ki magát. Mostantól a rabszolgaélet Krisztus életévé válik. *(Az úgynevezett „alantas élet” most a legmagasabb életet tükrözi.)*

6:7 Bármilyen alantas is legyen a feladat, tegyétek bele a szíveteket és az elméteket úgy, mintha az Úrnak dolgoznátok. Ő az igazi főnökökötök, senki más.

6:8 Közismert tény, hogy a jó cselekedetek nem maradhatnak észrevétlenül. Nincs különbség, hogy valaki szabad vagy rabszolga. Minden egyes jó cselekedet egyformán élvezi az Úr kedvező figyelmét. *(Már azelőtt élvezzük Isten kegyes figyelmét, mielőtt bármit is tettünk volna, hogy kiérdemeljük. Jó cselekedeteink most ennek kifejeződései, és nem az ő elismerésének elnyerésére tett kísérletek.)*

6:9 Ha ti vagytok a főnök, a szeretet kezdeményezése rátok is pontosan ugyanazokkal a feltételekkel vonatkozik. Az, ahogyan a rabszolgáitokkal nem fenyegetéssel, hanem tisztelettel bántok, még akkor is, ha butaságokat csinálnak, azonnal tisztázza a helyzetet. Fogadjátok el ezt a mennyei Mesteretektől. Ő sem látszat alapján ítéli meg az embereket vagy a körülményeket.

6:10 Végezetül, és utalva ezen írás témájára és összefüggéseire, arra bátorítalak benneteket, hogy ismerjétek fel a Mesterben rejlő erőteket. Az ővele való egyesülésetek a ti határtalan erőforrásotok. *(Emlékezzetek az efézusiakhoz írt levél elején értetek mondott imámra: 1:19 Imádkozom, hogy minden összehasonlítást felülmúlóan megértsétek az ő hatalmas erejének nagyságát irántunk, akik hiszünk. A hit feltárja, hogy milyen óriási előnyben vagyunk Krisztusban. Ef 1:20 Ez ugyanaz a dinamikus energia, amelyet Krisztusban szabadított fel, amikor feltámasztotta őt a halálból, és örökre megerősítette őt saját jobbának erejében a mennyek birodalmában. Ef 1:21 Végtelenül fölötte áll az uralkodás, a hatalom, a tekintély vagy a kormányok minden egyesített erejének. Ő minden névnél magasabb rendű, amelyet valaha is adhatnának bárkinek ebben a korban, vagy bármely korban, amely az örökkévaló jövőben még eljövendő. Ef 1:22-23 Azt akarom, hogy ezt lássátok: mindezeket az erőket a lába alá vetette. Ő minden fej és váll fölé magasodik. Ő a fej. Az egyház, az ő megváltott képmása és hasonlatossága az emberiségben az ő teste. Lényének teljessége bennünk mindent*

mindenben betölt! Isten nem tudja már magát láthatóbbá tenni, vagy pontosabban megmutatni.)

6:11 Merüljete el teljesen Isten fegyverzete minden egyes részének részleteiben és jelentőségében. Ismerkedjete meg mindazzal, amit Isten Krisztusban aratott győzelme képvisel. Ahogyan a katonák páncélatának minden egyes eleme jelentősen kiegészíti a harci egyenruhájukat, hogy a lehető legjobban fel legyenek szerelve minden módszerrel¹ és stratégiával szemben, amit az ellenség² esetleg ellenük alkalmazhat. (A *methodeia*¹ szó stratégiát jelent; *diabolos*² a dia, mert, és ballo, levetett szóból származik; így utal az emberiség bukására vagy az emberiség bukott gondolkodásmódjára, gyakran fordítják ördögnek, a vádlónak. [Lásd 1Kor 15:47] Az emberi élet Ádám bukása által rabszolgaságba és a lélek által uralt földi birodalomba került, de most a Krisztussal való közös feltámadásunk megismerése által a szellemi valóságok mennyei birodalmának uralmára ébredt. [Lásd Kol 3:1-11] Teológiailag úgy alkottuk meg a „természeténél fogva bűnös” személy gondolatát, mintha az emberek tervezéshibásak lennének. Valójában ez egy torz gondolkodásmód, amelyet Ádámtól örököltünk, és amelytől Jézusnak kellett megszabadítania minket. Péter azt mondja, hogy megváltott bennünket a hiábavaló életmódtól, amelyet apáinktól örököltünk. [1Pét 1:18] „Közömbös gondolkodásmódokat elidegenített benneteket Istentől, és bosszúságok, nehézségek és fáradságok életmódjába sodort benneteket, amelyet a bűn és a halál törvénye támogatott, amely testetekbe telepedett, idegen befolyást fogadva el, idegen a tervezésektől. Akárcsak egy vírus, amely megtapad az emberben.” Kol 1:21 Semmi baj nincs a tervezésünkkel vagy az üdvösségünkkel, csak rosszul gondolkodtunk. [Lásd Ézs 55:8-11; Ef 4:17-18 és még Ef 2:1-11.]

6:12 Az emberek nem ellenségek, legyenek azok férjek, feleségek, gyermekek vagy szülők, rabszolgák vagy főnökök. Lehet, hogy hitetlenségük vagy tudatlanságuk révén ellenséges, törvény által inspirált gondolatmintákat látnak vendégül, de egymás célba vétele rossz harcba bocsátkozást jelent. Mi képviseljük Krisztus győzelmének tekintélyét a szellemi birodalomban. Ott helyezkedünk el Krisztusban. Mi szembeszállunk¹ a sötétség elmejátékaival és struktúráival², a vallásos gondolatmintákkal, amelyek az emberi viselkedést irányítják és kondicionálják. (A *pros*¹ szó szemtől szembe; szembeszállni. A *poneros*² szót gyakran fordítják gonosznak; ezt a szót a *Thayer's Lexicon* úgy írja le, mint, tele bosszúsággal, nehézségekkel és munkával, ami pontosan az, amit a *csináld-magad* törvény-rendszere produkál. [Lásd 1Kor 15:24] A megváltás művének teljes lezárását abban ünnepeljük, hogy átadta uralmának teljes aratását Istennek, az Apának, miután megsemmisítte¹ a cselekedetek törvényét, amely alátámasztotta a bukás alatti uralom minden meghatározását, beleértve minden elvet², minden hatalmat³ és minden dinamikus⁴ befolyást a társadalomban. Megsemmisítette a cselekedetek törvényét, a *katargeo*¹ szóból, a kata, ami intenzitást jelent, és argos, ami munkát jelent; így szabaddá vált minden önerőből eredő erőfeszítéstől, hogy megpróbálja javítani azt, amit Isten már tökéletessé tett Krisztusban. Minden fejedelemség, arche², vagy legfőbb rang, azaz királyok, kormányzók; ez magában foglal minden olyan kormányzati rendszert, amelyben az egyiket a másik fölé sorolják teljesítménye vagy előnyben részesítése alapján. Minden hatalom, *exousia*³, az

eredetre utaló ek-ből és az eimi, „én vagyok” szóból származik; ebben az esetben az határozza meg, hogy mit tudok tenni, amit jobban tudok, mint ti; ezért van hatalmam felettetek. Minden dinamikus társadalmi befolyás, dunamis⁴, hatalmat jelent, ebben az esetben akaraterőt. A társadalom minden kormányzati struktúrája a kegyelem uralma alá kerül, ahol a krisztusi élet uralkodik. Isten királysága a krisztusi élet uralma az emberi életben, ahol a megigazultság azon alapul, hogy kik vagyunk, és nem azon, hogy mit teszünk; hogy kik vagyunk Isten által, és nem azon, hogy kik vagyunk a saját cselekedeteink által; hogy helyes lét, és nem csupán helyes cselekvés. Míg a cselekedetek törvénye köteletség- és büntudat-vezérelt volt, a hit törvénye szeretet-vezérelt; [Róm 3:27; Gal 5:6; 2Kor 10:12], amikor egymáshoz mérik magukat, és összehasonlítják magukat egymással, akkor megértés nélkül élnek.)

6:13 Ezért a legfontosabb, hogy megismerkedjünk Isten fegyverzetének minden aspektusával. Teljesen alkalmasak vagytok arra, hogy az ütközés bármely napján erőteljesen legyőzzetek minden támadást vagy ellentmondást, diadalmasan megállva a helyeteket. Azok a napok, amikor a nehézségek¹, bosszúságok és a fáradozás törvénye diktálta az életeteket, véget értek. (Isten fegyverzete az ő hírnevét jelképezi. Az ő győzelme határoz meg téged. Ismét poneros¹ szó használatos, hogy tele van nehézségekkel, bosszúságokkal és munkával; hagyományosan gonosznak fordítják. [Lásd 1Kor 15:48] Az egyén lecsökkent állapota földi állapotként hagyott nyomot az emberiségen. Most az emberiség megváltott állapota megerősíti az Istentől való származását, és jelzi új, mennyei életét. [1 Kor 15:49] Ahogyan egykor a test (a földi képünk) határozott meg minket, most a szellemünk [a mennyei] képünk határoz meg minket.)

6:14 Foglaljátok el a helyeteket: az igazság arról, hogy kik vagytok Krisztusban, a csípőtök köré van tekerve, mint egy katona öve, amely a teljes testpáncélt összetartja. Tudjátok meg, hogy ágyékotok védve van mindenféle kéjtől, falánkságtól és szexuális büntől. A megigazultság golyóálló mellvértként takarja be a szíveteket.

6:15 Az Örömhír közlésére irányuló lelkesedéseketek és szenvedélyeteketek úgy viseljétek, mint a katonacipőt. Hirdessétek a békét. A csatát már megvívták és megnyerték. (Ézs 52:7 Milyen szép a hegyeken annak a lába, aki örömhírt hoz, aki békét hirdet, aki jó hírt hoz, aki üdvösséget hirdet. Képzeljétek el a csataterőről a győzelem örömhírével hazatérő hírvivők testbeszédét.)

6:16 A legfontosabb, hogy a hiteteketek úgy vegyétek igénybe, mint egy ember nagyságú pajzsot, amely az egész személyeteketek befedi, és képessé tesz arra, hogy kioltásatok a lángot minden ellentmondás nyilvánosságában, amellyel szembekerülhettek. Az egyetlen látható részetek a hitetek. (A thureos¹ szó ajtó méretű pajzsot jelent. Az Istennel való közös hit megvédi egész személyeteketek, testeteketek, lelketeketek és szellemeteketek. Lásd 2 Kor 5:7)

6:17 A megváltás valóságán való elmélkedés a fejfedőtök, amely megvédi az elméteket. Az ihletett gondolatok hangot adnak Isten szavának - ez a szellemi

kardotok.

6:18 Az ima egy folyamatos beszélgetés. A szellemben való imádkozás magában foglalja az imádság minden formáját, legyen az kérő ima vagy hálaadó ima, vagy imádat, vagy közbenjárás azért, hogy mindenki felismerje szent ártatlanságát. Ó, és emlékezzetek, nem kell mindig nektek beszélgetek. Mindig figyeljete a Szellem hangjára. *(Az imádság sokkal több, mint egy egyirányú beszélgetés.)*

6:19 A legsürgetőbb kérésem az, hogy mindig, amikor kinyitom a számat, hogy beszéljek, a kijelentés világos legyen. Azt kívánom, hogy szavaim ihletettséggel legyenek megajándékozva, bátran megfogalmazva az evangélium misztériumát.

6:20 Megkötözött nagykövet vagyok, aki e feladathoz van láncolva, hogy magabiztosan közöljem az evangélium kinyilatkoztatását a neki kijáró pontossággal.

6:21 Tudom, hogy ez nem sok hírlevél. Sürgős dolgom nem az, hogy magamról beszéljek, de kedves barátom és hűséges segítóm, Tihikusz, majd beavat benneteket a részletekbe. *(Ennek a levélnek is ő az írnoke.)*

6:22 Valójában ezért küldtem őt hozzátok, hogy jól tájékozódjatok ügyeinkről, és lássátok, hogy teljesen azonosulni tudtok velünk.

6:23 Imádkozom értetek, hogy boldog harmóniában és szeretettel összefonódó hittel legyenek kapcsolatotok egymással, amely Istentől, az Apától és az Úr Jézus Krisztustól árad.

6:24 Kegyelmi üdvözlés mindnyájatoknak, akik osztoznak a Mesterünk, Jézus Krisztus iránti osztatlan szenvedélyünkben. Ő visszhangzik a ti ámenetekben.

*Gondolatok a szellemi harcról:
Szólj gyengéden Jeruzsálemhez, és kiáltsd neki, hogy harca befejeződött, hogy bűnei megbocsáttattak. [Ézs 40:2.]*

Az Üzenet fordítása: „... a pala letörölve, azt a régi elfogatóparancsot törölték és Krisztus keresztyére szögezték. A világegyetem összes szellemi zsarnokát megfosztotta látszathatalmától a keresztnél, és meztelenül vonultatta őket az utcákon.” [Kol 2:14-15]

A szellemi hadviselésről szóló tanítások népszerű figyelemelterelések, amelyekkel sok mai gyülekezet foglalkozik. Egy legyőzött ördögöt prédikálnak vissza az ügybe. A fáraó kikerült az egyenletből, amikor Izrael kiszabadult Egyiptomból. Ezután saját maguk legnagyobb ellenségévé váltak azzal, hogy továbbra is hittek egy önmagukról szóló hazugságban. [Lásd 4Móz 13:33 és Józ 2:11]

Jakab azt mondja, hogy a kettős gondolkodású ember becsapja önmagát. Sem Jézus, sem az Apostolok Cselekedeteiben szereplő egyház tagjai közül senki sem vonult körbe a városokban, hogy úgynevezett „erős embereket” kötözzenek meg, vagy olajat öntsenek

az épületekre vagy helyekre.
Minden olyan tanítás időpocsékolás, amely elvonja a figyelmet a kereszt sikeréről. Az egyetlen lehetséges módja annak, hogy késleltessük a keresztet követő dicsőséget, az, hogy alábecsüljük azt, ami ott történt, amikor Jézus meghalt és felkiáltott: „Elvégeztetett.” Jézus, akivel a farizeusok vitáztak arról, hogy mikor jön el Isten országa, így válaszolt: „Isten királysága nem úgy jön el, ahogy a naptárban számoljuk a napokat.” [Az Üzenet] - Isten királysága bennetek van. Lukács 17:20. Isten királysága a krisztusi élet tekintélye, a nekünk tervezett élet, amely megváltva uralkodik a legvonzóbb gyakorlati életformában. A világ készséges hallgatóság. A ti életetek az üzenet. Krisztus a ti életetek.